

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ
ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

**ВИМОГИ ДО НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ ВИПУСКНИХ
КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ**

Умань-2021

Вимоги до написання та оформлення випускних кваліфікаційних робіт / уклад.
В. П. Миколайко, О. П. Манзій, С. В. Совгіра, О. В. Браславська,
І. В. Красноштан. Умань : Візаві, 2021. 50 с.

Рекомендовано до друку Вченою радою природничо-географічного
факультету Уманського державного педагогічного університету імені Павла
Тичини (протокол № 3 від 20 жовтня 2021 року)

ЗМІСТ

Вступ	4
Визначення тематики та організація виконання випускної кваліфікаційної роботи	7
Структура випускної кваліфікаційної роботи	8
Загальні вимоги до оформлення випускної кваліфікаційної роботи	10
Робота з літературними джерелами та їх бібліографічний опис	13
Підготовка до захисту та захист випускної кваліфікаційної роботи	24
Критерії оцінювання кваліфікаційної роботи	28
Термінологічний словник	30
Список використаних джерел	42
Додатки	43

ВСТУП

Вимоги до написання та оформлення випускних кваліфікаційних робіт розроблено відповідно до «Положення про випускні кваліфікаційні роботи в УДПУ імені Павла Тичини».

Випускна кваліфікаційна робота (далі - ВКР) є самостійним кваліфікаційним навчально-науковим дослідженням здобувача вищої освіти, яке виконується на завершальному етапі навчання в університеті для отримання освітнього ступеня «Молодший бакалавр», «Бакалавр», «Магістр».

Підготовка випускної кваліфікаційної роботи має на меті:

- систематизацію, закріплення і розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності і психолого-педагогічних або спеціальних дисциплін та застосування цих знань при розв'язанні конкретних завдань;
- розвиток навичок самостійної роботи, оволодіння методикою дослідження та проведення експерименту при розв'язуванні проблем і питань, що порушуються у кваліфікаційній роботі;
- з'ясування підготовленості здобувачів вищої освіти до самостійної роботи в сучасних умовах.

Виконання кваліфікаційної роботи передбачає вирішення наступних завдань:

- поглиблення, систематизацію та закріплення отриманих під час навчання теоретичних знань здобувача вищої освіти;
- виявлення здатності здобувача вищої освіти обрати і проаналізувати наукову або практичну проблему, зробити теоретичні висновки і узагальнення на основі сучасних методологічних засад фахового напрямку, застосувати знання при вирішенні конкретних наукових та виробничих (фахових) завдань, обґрунтувати практичні рекомендації;
- напрацювання і поглиблення навичок самостійної роботи з літературними джерелами, методичними та інструктивними матеріалами, а також оволодіння методикою досліджень та експерименту;

- вивчення та осмислення досвіду професійної діяльності за сучасних умов;
- визначення рівня професійної компетентності випускника як його здатності до самостійної практичної роботи, творчого вирішення фахових завдань.

До керівництва випускними кваліфікаційними роботами освітнього ступеня «Молодший бакалавр», «Бакалавр», «Магістр» (за освітньо-професійною програмою), залучаються, як правило, науково-педагогічні працівники з науковим ступенем за відповідною або суміжною спеціальністю; до керівництва випускними кваліфікаційними роботами освітнього ступеня «магістр» (за освітньо-науковою програмою) – з науковим ступенем та вченим званням за відповідною або суміжною спеціальністю.

Одному керівнику може бути заплановано не більше восьми кваліфікаційних робіт (у т.ч. не більше 5 робіт ОС «Магістр»). В окремих випадках дозвіл на закріплення кваліфікаційних робіт понад вищезазначену норму надається вченою радою університету.

Керівник випускної кваліфікаційної роботи:

- надає допомогу у виборі теми, розробці плану роботи, здійснює консультування у використанні джерел та літератури, методології дослідження;
- надає допомогу в розробці календарного плану на весь період виконання кваліфікаційної роботи;
- надає систематичні консультації щодо виконання ВКР;
- перевіряє виконання роботи (частинами і в цілому);
- надає письмовий висновок на роботу.

Здобувач вищої освіти (виконавець випускної кваліфікаційної роботи):

- у терміни, визначені керівником, підбирає та опрацьовує матеріали, необхідні для виконання ВКР;
- укладає та узгоджує з керівником календарний план-графік виконання ВКР з урахуванням трудомісткості розділів, необхідності перевірки матеріалів керівником та консультантами, отримання висновку керівника і рецензії та своєчасного надання повністю підготовленої, перевіреної та допущеної до захисту роботи не менш ніж за десять днів до її захисту при Екзаменаційній комісії (далі -

ЕК);

- інформує керівника про стан виконання роботи відповідно до плану-графіка, надає на його вимогу необхідні матеріали для перевірки;
- самостійно виконує ВКР;
- при виконанні ВКР враховує сучасні досягнення науки і техніки, використовує передові методики наукових та експериментальних досліджень;
- при розробці дослідницьких процесів, проведенні різного роду розрахунків та їх моделюванні використовує сучасні комп'ютерні технології;
- особисто подає ВКР, допущену до захисту, для перевірки на наявність академічного плагіату на кафедрі, а також рецензенту;
- знайомиться зі змістом відгуку керівника і рецензії та готує (у разі необхідності) аргументовані відповіді на зауваження при захисті ВКР на засіданні ЕК;
- своєчасно прибуває на захист або попереджає завідувача кафедри та голову ЕК (через секретаря ЕК) про неможливість присутності на захисті із зазначенням причин цього та наступним наданням документів, які засвідчують поважність причин.

За достовірність фактичного матеріалу й іншої інформації, поданої у кваліфікаційній роботі, обґрунтованість і вірогідність висновків та положень, що виносяться на захист, несе відповідальність безпосередньо автор дослідження і його науковий керівник.

Випускна кваліфікаційна робота виконується державною мовою з урахуванням орфографічних, пунктуаційних та стилістичних норм.

1. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕМАТИКИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Тематика випускних кваліфікаційних робіт розробляється кафедрами, розглядається на засіданні науково-методичної комісії факультету, затверджується вченою радою факультету і доводиться до відома здобувачів вищої освіти (оприлюднюється на дошках оголошень, сайтах структурних підрозділів тощо). З метою уникнення академічного плагіату теми робіт оновлюються щороку.

Здобувач вищої освіти має право вибирати тему випускної кваліфікаційної роботи з ряду запропонованих або запропонувати власну тему з необхідним обґрунтуванням доцільності її розробки і можливості виконання.

Тема випускної кваліфікаційної роботи має бути пов'язана з основними напрямками науково-дослідницької роботи відповідної кафедри.

Заява виконавця випускної кваліфікаційної роботи пишеться на ім'я декана факультету, підписується виконавцем, науковим керівником, завідувачем кафедри, гарантом освітньої програми. Здобувач вищої освіти зобов'язаний подати заяву у травні передостаннього року навчання (ОС «Молодший бакалавр», «Бакалавр») або першого місяця першого року навчання (ОС «магістр») (Додаток В).

Тема випускної кваліфікаційної роботи та наукове керівництво обговорюється на засіданні науково-методичної комісії факультету і затверджуються наказом ректора університету за поданням декана факультету.

В окремих випадках можлива зміна або корекція теми випускної кваліфікаційної роботи, її плану, заміна наукового керівника. Ці питання вирішуються на засіданні науково-методичної комісії факультету не пізніше, ніж за три місяці до терміну подання відповідної роботи до попереднього захисту.

2. СТРУКТУРА ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Випускна кваліфікаційна робота повинна містити:

- титульний аркуш;
- зміст;
- перелік умовних позначень, символів, одиниць величин і термінів (за необхідності);
- вступ;
- основну частину (розділи та підрозділи);
- висновки;
- список використаних джерел;
- додатки (за необхідності).

Усі структурні елементи роботи розпочинаються з нової сторінки.

Титульний аркуш роботи містить: найменування закладу вищої освіти (Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини), де виконана робота; назву факультету/інституту, кафедри; вид роботи відповідно до освітнього ступеня; тему роботи; прізвище, ім'я, по батькові автора; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я по батькові наукового керівника; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я по батькові рецензента; місто і рік виконання (Додаток А).

Зміст роботи повинен містити найменування та номери початкових сторінок усіх структурних частин: вступу, розділів, підрозділів та пунктів (якщо вони мають заголовки), висновків, списку використаних джерел та додатків (Додаток Б).

Перелік умовних позначень, символів, одиниць, скорочень і термінів може бути поданий в роботі (якщо вжита специфічна термінологія, а також використано маловідомі скорочення, нові символи, позначення та ін.) у вигляді окремого списку, який розміщують перед вступом або після змісту.

Перелік умовних позначень необхідно друкувати двома колонками, в яких зліва за абеткою наводять позначення, а справа – їхню детальну розшифровку.

Якщо в роботі спеціальні терміни, скорочення, символи, позначення та ін.

повторюються менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифровку наводять у тексті при першому згадуванні.

Вступ – це частина випускної кваліфікаційної роботи, яка орієнтує на подальше розкриття теми, а також містить всі необхідні кваліфікаційні характеристики дослідження. У вступі розкривається актуальність проблеми, стан її вивчення та значущість для теорії і практики.

У вступі випускної кваліфікаційної роботи на здобуття ОС «Молодший бакалавр», «Бакалавр» необхідно чітко сформулювати мету, завдання, об'єкт, предмет, методи дослідження, експериментальну базу, практичну значущість, апробацію дослідження, публікації автора за темою дослідження та структуру роботи.

У вступі випускної кваліфікаційної роботи на здобуття ОС «Магістр» необхідно обґрунтовано сформулювати мету, завдання, об'єкт, предмет, гіпотезу (за необхідності), методи дослідження, експериментальну базу, теоретичне та практичне значення, подати відомості про апробацію дослідження, публікації автора за темою дослідження та структуру роботи

Основна частина роботи обов'язково повинна складатися з декількох розділів (від 2 до 3), які, в свою чергу, можуть мати підрозділи.

Кожен розділ та підрозділ повинен мати назву. В основній частині подається аналіз й узагальнення результатів дослідження. Потрібно висвітлити теоретичні основи роботи, розкрити зміст використаних термінів, викласти хід дослідження. Цифрові дані слід подавати в таблицях або графіках, діаграмах, які повинні мати заголовки.

Основна частина роботи має містити дві складові: теоретичну (розкриваються теоретичні передумови проведеного дослідження) і практичну (викладається хід дослідження та його результати).

Висновки розміщують на окремій сторінці. У них наводяться основні результати дослідження, представлені відповідно до поставлених завдань. Рекомендований обсяг висновків - 2-3 сторінки.

Список використаних джерел містить найменування та вихідні дані всіх використаних дослідником наукових праць (монографій, наукових статей,

наукових збірників, посібників, підручників), публіцистичних, періодичних і архівних джерел.

До додатків включають допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи (анкети, інструкції, схеми, таблиці та рисунки, діаграми, гістограми, ілюстрації, фотографії тощо).

3. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

3.1. Загальні вимоги

Випускна кваліфікаційна робота виконується за допомогою комп'ютера в текстовому редакторі (кегель 14, шрифт Times New Roman, звичайний, інтервал 1,5). Поля: верхнє – 20 мм; нижнє – 20 мм; лівє – 30 мм; правє – 10-15 мм. Робота друкується на папері формату А4 (210 x 297 мм), використовуючи одну сторону листа і подається у переплетеному вигляді.

Обсяг основного тексту випускної кваліфікаційної роботи (без додатків та списку використаних джерел) для освітнього ступеня «Молодший бакалавр», «Бакалавр» складає 45-60 сторінок, для освітнього ступеня «Магістр» (за освітньо-професійною програмою) – 65-80 сторінок, для освітнього ступеня «Магістр» (за освітньо-науковою програмою) – 80-110 сторінок друкованого тексту.

В основному обсязі випускної кваліфікаційної роботи вступ та висновки займають не менше 10%, решту займає текст розділів.

Заголовки структурних частин кваліфікаційної роботи «ЗМІСТ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкуються великими літерами симетрично до тексту і не мають порядкового номера. Заголовки підрозділів – маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Перенос слів у заголовках не допускається.

3.2. Нумерація

Нумерацію сторінок подають у правому верхньому куті арабськими цифрами без знака №.

Із структурних частин нумерують розділи (наприклад: РОЗДІЛ 1, РОЗДІЛ 2, РОЗДІЛ 3), після номера крапку не ставлять, з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку (наприклад: 1.1., 1.2.; 2.1.), далі йде заголовок підрозділу).

Таблиці, схеми, діаграми випускної кваліфікаційної роботи необхідно подавати одразу після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» (Мал.)) і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках.

Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка. (Наприклад: Рис. 1.2 (другий рисунок першого розділу). Номер ілюстрації, її назву і пояснювальні підписи розміщують послідовно під ілюстрацією.

Таблицю нумерують послідовно (за винятком таблиць поданих у додатках) в межах розділу. В правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують надпис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: Таблиця 2.5 (п'ята таблиця другого розділу).

При перенесенні частини таблиці на іншу сторінку слово «Таблиця» і номер її вказують один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 2.5».

3.3. Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

Посилання в тексті роботи на джерела слід зазначати порядковим номером

за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, «... у працях [1–7]...».

Якщо в тексті роботи необхідно зробити посилання на конкретні сторінки відповідного джерела, можна наводити посилання у висновках, при цьому номер посилання має відповідати його бібліографічному опису за переліком посилань. Наприклад: цитата в тексті: «... незважаючи на [13, с.15]». Номер 13 – це у бібліографічному описі посилання на прізвище автора, а с. 15 – це сторінка, на якій розміщена цитата у науковому виданні автора. Відповідний опис у переліку посилань:

13. Дороніна М. С. Культура спілкування ділових людей : навч. посіб. / М. С. Дороніна. – К. : Academia, 1998. – 192 с.

Посилання на ілюстрації роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад «(рис. 1.2)».

Посилання на формули вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад, «... у формулі (2.1)».

На всі таблиці роботи повинні бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, наприклад: «... у табл. 1.2».

У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочене слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

3.4 Додатки

Додатки оформляють як продовження випускної кваліфікаційної роботи на наступних її сторінках, розміщуючи їх у порядку появи посилань у тексті роботи.

Кожний додаток повинен починатися з нової сторінки. Додаток повинен мати заголовок, надрукований зверху малими літерами з першої великої симетрично відносно тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток_» і велика літера, що позначає додаток.

Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ї, Й, О, Ч, Ь, наприклад: «Додаток А».

4. РОБОТА З ЛІТЕРАТУРНИМИ ДЖЕРЕЛАМИ ТА ЇХ БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ОПИС

Список використаних джерел є частиною будь-якої дослідницької роботи, його подають після основного тексту та висновків. Список повинен містити не менше 40 джерел для ВКР ОС «бакалавр», 60 – ОС «магістр» (за освітньо-професійною програмою), 80 – ОС «магістр» (за освітньо-науковою програмою). Список інформує про використані і цитовані документи та надає найважливішу бібліографічну інформацію за темою роботи про книги, статті, дисертації та інші джерела, використані автором у роботі, підтверджує достовірність і точність запозичень: цитати, факти, таблиці, схеми, карти та ін., на основі яких будується дослідження.

У список варто включати всі матеріали, які були прочитані, переглянуті, проаналізовані. Бажано виявляти джерела якомога повніше, пам'ятаючи, що бібліографічний список до наукової роботи – це підсумок вивчення проблеми і передумова подальших наукових досліджень. Особливу увагу потрібно приділити огляду новітніх досліджень з проблеми (за останні 3-5 років), як показнику інформованості автора про сучасний стан досліджуваної теми.

Список є бібліографічним посібником, тому кожний включений до списку документ повинен бути описаний відповідно стандартів.

Бібліографічний опис документів здійснюється за: **ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»**.

Усі бібліографічні записи в бібліографічних списках рекомендується нумерувати, що дає уяву про розміри списку, полегшує його використання. Нумерація є суцільною для всього бібліографічного списку, номер ставиться перед бібліографічним записом і відокремлюється від нього крапкою.

При складанні списку можливі різні способи розстановки бібліографічних описів джерел: алфавітний, хронологічний, систематичний, нумераційний (в порядку першого згадування публікацій у тексті роботи).

Найчастіше використовується алфавітна розстановка, тобто в алфавіті прізвищ авторів і заголовків, якщо автор не зазначений чи авторів більше трьох. Вказані у списку публікації подають в наступному порядку:

- роботи вітчизняних та іноземних авторів, надрукованих російською та українською мовами в загальному алфавіті, з урахуванням транскрипції написання;
- твори вітчизняних та іноземних авторів іноземними мовами, спочатку латинський алфавіт, потім східні мови (за наявності).

При використанні в тексті цитат чи довільного переказу змісту творів інших авторів, обов'язково потрібно робити посилання, вказуючи в тексті в квадратних дужках номер бібліографічного запису зі списку літератури та сторінку цитування. Наприклад: [128, с. 287].

Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел до наукової роботи:

Книги:

Один автор

1. Бичківський О. О. Міжнародне приватне право : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 82 с.
2. Бондаренко В. Г. Немеркнуча слава новітніх запорожців: історія Українського Вільного козацтва на Запоріжжі (1917-1920 рр.). Запоріжжя, 2017. 113 с.
3. Бондаренко В. Г. Український вільнокозацький рух в Україні та на еміграції (1919-1993 рр.) : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 600 с.
4. Вагіна О. М. Політична етика : навч.-метод. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 102 с.
5. Верлос Н. В. Конституційне право зарубіжних країн : курс лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 145 с.
6. Горбунова А. В. Управління економічною захищеністю підприємства: теорія і методологія : монографія. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 240 с.
7. Гурська Л. І. Релігієзнавство : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. та доп.

Київ : ЦУЛ, 2016. 172 с.

8. Дробот О. В. Професійна свідомість керівника : навч. посіб. Київ : Талком, 2016. 340 с.

Два автори

1. Аванесова Н. Е., Марченко О. В. Стратегічне управління підприємством та сучасним містом: теоретико-методичні засади : монографія. Харків : Щедра садиба плюс, 2015. 196 с.

2. Батракова Т. І., Калюжна Ю. В. Банківські операції : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 130 с.

3. Білобровко Т. І., Кожуховська Л. П. Філософія науки й управління освітою : навч.-метод. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 166 с.

4. Богма О. С., Кисильова І. Ю. Фінанси : конспект лекцій. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 102 с.

5. Горошкова Л. А., Волков В. П. Виробничий менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 131 с.

6. Гура О. І., Гура Т. Є. Психологія управління соціальною організацією : навч. посіб. 2-ге вид., доп. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 212 с.

Три автори

1. Аніловська Г. Я., Марушко Н. С., Стоколоса Т. М. Інформаційні системи і технології у фінансах : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2015. 312 с.

2. Городовенко В. В., Макаренков О. Л., Сантос М. М. О. Судові та правоохоронні органи України : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 206 с.

3. Кузнецов М. А., Фоменко К. І., Кузнецов О. І. Психічні стани студентів у процесі навчально-пізнавальної діяльності : монографія. Харків : ХНПУ, 2015. 338 с.

4. Якобчук В. П., Богоявленська Ю. В., Тищенко С. В. Історія економіки та економічної думки : навч. посіб. Київ : ЦУЛ, 2015. 476 с.

5. Чотири і більше авторів

6. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України :

станом на 10 жовт. 2016 р. / К. І. Беліков та ін. ; за заг. ред. О. М. Литвинова. Київ : ЦУЛ, 2016. 528 с.

7. Бікулов Д. Т., Чкан А. С., Олійник О. М., Маркова С. В. Менеджмент : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 360 с.

8. Операційне числення : навч. посіб. / С. М. Гребенюк та ін. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 88 с.

9. Основи охорони праці : підручник / О. І. Запорожець та ін. 2-ге вид. Київ : ЦУЛ, 2016. 264 с.

10. Клименко М. І., Панасенко Є. В., Стреляєв Ю. М., Ткаченко І. Г. Варіаційне числення та методи оптимізації : навч. посіб. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 84 с.

Автор(и) та редактор(и)/ упорядники

1. Березенко В. В. PR як сфера наукового знання : монографія / за заг. наук. ред. В. М. Манакіна. Запоріжжя : ЗНУ, 2015. 362 с.

2. Бутко М. П., Неживенко А. П., Пепа Т. В. Економічна психологія : навч. посіб. / за ред. М. П. Бутко. Київ : ЦУЛ, 2016. 232 с.

3. Дахно І. І., Алієва-Барановська В.М. Право інтелектуальної власності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. Київ : ЦУЛ, 2015. 560 с.

Без автора

1. 25 років економічному факультету: історія та сьогодення (1991-2016) : ювіл. вип. / під заг. ред. А. В. Череп. Запоріжжя : ЗНУ, 2016. 330 с.

2. Криміналістика : конспект лекцій / за заг. ред. В. І. Галана ; уклад. Ж. В. Удовенко. Київ : ЦУЛ, 2016. 320 с.

3. Миротворення в умовах гібридної війни в Україні : монографія / за ред. М. А. Лепського. Запоріжжя : КСК-Альянс, 2017. 172 с.

4. Міжнародні економічні відносини : навч. посіб. / за ред.: С. О. Якубовського, Ю. О. Ніколаєва. Одеса : ОНУ, 2015. 306 с.

5. Науково-практичний коментар Бюджетного кодексу України / за заг. ред. Т. А. Латковської. Київ : ЦУЛ, 2017. 176 с.

6. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку / за ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Запоріжжя, 2017. 328 с.
7. Сучасне суспільство: філософсько-правове дослідження актуальних проблем : монографія / за ред. О. Г. Данильяна. Харків : Право, 2016. 488 с.
8. Адміністративно-правова освіта у персоналіях : довід. / за заг. ред.: Т. О. Коломоєць, В. К. Колпакова. Київ : Ін Юре, 2015. 352 с.
9. Підготовка докторів філософії (PhD) в умовах реформування вищої освіти : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 5-6 жовт. 2017 р. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 216 с.
10. Країни пострадянського простору: виклики модернізації : зб. наук. пр. / редкол.: П. М. Рудяков (відп. ред.) та ін. Київ : Ін-т всесвітньої історії НАН України, 2016. 306 с.
11. Антологія української літературно-критичної думки першої половини ХХ століття / упоряд. В. Агеєва. Київ : Смолоскип, 2016. 904 с.

Багатотомні видання

1. Енциклопедія Сучасної України / редкол.: І. М. Дзюба та ін. Київ : САМ, 2016. Т. 17. 712 с.
2. Лодий П. Д. Сочинения : в 2 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. А. В. Синицына. Киев ; Мелитополь : НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2015. Т. 1. 306 с.
3. Новицкий О. М. Сочинения : в 4 т. / ред. изд.: Н. Г. Мозговая, А. Г. Волков ; авт. вступ. ст. Н. Г. Мозговая. Киев ; Мелитополь: НПУ им. М. Драгоманова ; МГПУ им. Б. Хмельницкого, 2017. Т. 1. 382 с.
4. Правова система України: історія, стан та перспективи : у 5 т. / Акад. прав. наук України. Харків : Право, 2009. Т. 2 : Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / заг. ред. Ю. П. Битяк. 576 с.
5. Кучерявенко Н. П. Курс налогового права : в 6 т. Харьков : Право, 2007. Т. 4 : Особенная часть. Косвенные налоги. 536 с.

Автореферати дисертацій

1. Бондар О. Г. Земля як об'єкт права власності за земельним законодавством України : автореф. дис. канд. юрид. наук : 12.00.06. Київ, 2005. 20 с.
2. Гнатенко Н. Г. Групи інтересів у Верховній Раді України: сутність і роль у формуванні державної політики : автореф. дис. канд. політ. наук : 23.00.02. Київ, 2017. 20 с.
3. Кулініч О. О. Право людини і громадянина на освіту в Україні та конституційно-правовий механізм його реалізації : автореф. Дис.канд. юрид. наук : 12.00.02. Маріуполь, 2015. 20 с.

Дисертації

1. Авдеева О. С. Міжконфесійні відносини у Північному Приазов'ї (кінець XVIII - початок XX ст.) : дис. ... канд. іст. наук : 07.00.01 / Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2016. 301 с.
2. Левчук С. А. Матриці Гріна рівнянь і систем еліптичного типу для дослідження статичного деформування складених тіл : дис канд. фіз.-мат. наук : 01.02.04. Запоріжжя, 2002. 150 с.
3. Вініченко О. М. Система динамічного контролю соціально-економічного розвитку промислового підприємства : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.04. Дніпро, 2017. 424 с.

Законодавчі та нормативні документи

1. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2013. 96 с.
2. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. *Голос України*. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10–22.
3. Повітряний кодекс України : Закон України від 19.05.2011 р. № 3393-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 48-49. Ст. 536.
4. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 15.11.2017).
5. Деякі питання стипендіального забезпечення : Постанова Кабінету

Міністрів України від 28.12.2016 р. № 1050. *Офіційний вісник України*. 2017. № 4. С. 530–543.

6. Про Концепцію вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції України на 2017-2020 роки : Указ Президента України від 21.02.2017 р. № 43/2017. *Урядовий кур'єр*. 2017. 23 лют. (№ 35). С. 10.

7. Про затвердження Вимог до оформлення дисертації : наказ Міністерства освіти і науки від 12.01.2017 р. № 40. *Офіційний вісник України*. 2017. № 20. С. 136–141.

8. Інструкція щодо заповнення особової картки державного службовця : затв. наказом Нац. агентства України з питань Держ. служби від 05.08.2016 р. № 156. *Баланс-бюджет*. 2016. 19 верес. (№ 38). С. 15–16.

Архівні документи

1. Лист Голови Спілки «Чорнобиль» Г. Ф. Лепіна на ім'я Голови Ради Міністрів УРСР В. А. Масола щодо реєстрації Статуту Спілки та сторінки Статуту. 14 грудня 1989 р. *ЦДАГО України* (Центр. держ. архів громад. об'єднань України). Ф. 1. Оп. 32. Спр. 2612. Арк. 63, 64 зв., 71.

2. Матеріали Ради Народних комісарів Української Народної Республіки. *ЦДАВО України* (Центр. держ. архів вищ. органів влади та упр. України). Ф. 1061. Оп. 1. Спр. 8–12. Копія; Ф. 1063. Оп. 3. Спр. 1–3.

3. Наукове товариство ім. Шевченка. *Львів. наук. б-ка ім. В. Стефаніка НАН України*. Ф. 1. Оп. 1. Спр. 78. Арк. 1–7.

Патенти

1. Люмінісцентний матеріал: пат. 25742 Україна: МПК6 C09K11/00, G01T1/28, G21H3/00. № 200701472; заявл. 12.02.07; опубл. 27.08.07, Бюл. № 13. 4 с.

2. Спосіб лікування синдрому дефіциту уваги та гіперактивності у дітей: пат. 76509 Україна. № 2004042416; заявл. 01.04.2004; опубл. 01.08.2006, Бюл. № 8 (кн. 1). 120 с.

Препринти

1. Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль : Ін-т з проблем безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т проблем безпеки АЕС; 06-1).

2. Шиляев Б. А., Воеводин В. Н. Расчеты параметров радиационного повреждения материалов нейтронами источника ННЦ ХФТИ / ANL USA с подкритической сборкой, управляемой ускорителем электронов. Харьков : ННЦ ХФТИ, 2006. 19 с.: ил., табл. (Препринт. НАН Украины, Нац. науч. центр «Харьк. физ.-техн. ин-т»; ХФТИ2006-4).

Стандарти

1. ДСТУ 7152:2010. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 16 с. (Інформація та документація).

2. ДСТУ ISO 6107-1:2004. Якість води. Словник термінів. Частина 1 (ISO 6107-1:1996, IDT). [Чинний від 2005-04-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2006. 181 с.

3. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). [На заміну ДСТУ3582-97; чинний від 2013-08-22]. Вид. офіц. Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. 15 с. (Інформація та документація).

Бібліографічні покажчики

1. Боротьба з корупцією: нагальна проблема сучасності : бібліогр.покажч. Вип. 2 / уклад.: О. В. Левчук, відп. за вип. Н. М. Чала ; Запорізький національний університет. Запоріжжя : ЗНУ, 2017. 60 с.

2. Микола Лукаш : біобібліогр. покажч. / уклад. В. Савчин. Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2003. 356 с. (Українська біобібліографія ; ч. 10).

3. Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича в незалежній Україні : бібліогр. покажч. / уклад.: Н. М. Загородна та ін.; наук. ред.

Т. В. Марусик; відп. за вип. М. Б. Зушман. Чернівці : Чернівецький національний університет, 2015. 512 с. (До 140-річчя від дня заснування).

4. Лисодєд О. В. Бібліографічний довідник з кримінології (1992-2002) / ред. О. Г. Кальман. Харків : Одісей, 2003. 128 с.

5. Яценко О. М., Любовець Н. І. Українські персональні бібліографічні покажчики (1856-2013). Київ : Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського, 2015. 472 с. (Джерела української біографістики ; вип. 3).

Частина видання: книги

1. Баймуратов М. А. Имплементация норм международного права и роль Конституционного Суда Украины в толковании международных договоров / М. А. Баймуратов. *Михайло Баймуратов: право як буття вченого* : зб.наук. пр. до 55-річчя проф. М. О. Баймуратова / упоряд. та відп. ред. Ю. О. Волошин. К., 2009. С. 477–493.

2. Гетьман А. П. Екологічна політика держави: конституційно-правовий аспект. *Тридцять лет с экологическим правом* : избранные труды. Харьков, 2013. С. 205–212.

3. Коломоєць Т. О. Адміністративна деліктологія та адміністративна деліктність. *Адміністративне право України* : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломоєць. Київ, 2009. С. 195–197.

4. Алексєєв В. М. Правовий статус людини та його реалізація у взаємовідносинах держави та суспільства в державному управлінні в Україні. *Теоретичні засади взаємовідносин держави та суспільства в управлінні* : монографія. Чернівці, 2012. С. 151–169.

Частина видання: матеріалів конференцій (тези, доповіді)

1. Антонович М. Жертви геноцидів першої половини ХХ століття: порівняльно-правовий аналіз. *Голодомор 1932-1933 років: втрати української нації* : матеріали міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 4 жовт. 2016 р. Київ, 2017. С. 133–136.

2. Анциперова І. І. Історико-правовий аспект акту про бюджет.

Дослідження проблем права в Україні очима молодих вчених : тези доп. всеукр. наук.-практ. конф. (м. Запоріжжя, 24 квіт. 2014 р.). Запоріжжя, 2014. С. 134–137.

3. Кононенко Н. Методология толерантности в системе общественных отношений. *Формирование толерантного сознания в обществе* : материалы VII междунар. антитеррорист. форума (Братислава, 18 нояб. 2010 г.). Киев, 2011. С. 145–150.

4. Микитів Г. В., Кондратенко Ю. Позатекстові елементи як засіб формування медіакультури читачів науково-популярних журналів. *Актуальні проблеми медіаосвіти в Україні та світі* : зб. тез доп. міжнар. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 3-4 берез. 2016 р. Запоріжжя, 2016. С. 50–53.

5. Соколова Ю. Особливості впровадження проблемного навчання хімії в старшій профільній школі. *Актуальні проблеми та перспективи розвитку медичних, фармацевтичних та природничих наук* : матеріали III регіон. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 29 листоп. 2014 р. Запоріжжя, 2014. С. 211–212.

6. Частина видання: довідкового видання

7. Кучеренко І. М. Право державної власності. *Великий енциклопедичний юридичний словник* / ред. Ю. С. Шемшученко. Київ, 2007. С. 673.

8. Пирожкова Ю. В. Благодійна організація. *Адміністративне право України* : словник термінів / за ред.: Т. О. Коломєць, В. К. Колпакова. Київ, 2014. С. 54–55.

9. Сірий М. І. Судова влада. *Юридична енциклопедія*. Київ, 2003. Т. 5. С. 699.

Частина видання: продовжуваного видання

1. Коломєць Т. О. Оцінні поняття в адміністративному законодавстві України: реалії та перспективи формулювання їх застосування. *Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки*. Запоріжжя, 2017. № 1. С. 36–46.

2. Левчук С. А., Хмельницький А. А. Дослідження статичного деформування складених циліндричних оболонок за допомогою матриць типу Гріна. *Вісник Запорізького національного університету. Фізико-математичні*

науки. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 153–159.

3. Левчук С. А., Рак Л. О., Хмельницький А. А. Моделювання статичного деформування складеної конструкції з двох пластин за допомогою матриць типу Гріна. *Проблеми обчислювальної механіки і міцності конструкцій*. Дніпропетровськ, 2012. Вип. 19. С. 212–218.

4. Тарасов О. В. Міжнародна правосуб'єктність людини в практиці Нюрнберзького трибуналу. *Проблеми законності*. Харків, 2011. Вип. 115. С. 200–206.

Частина видання: періодичного видання (журналу, газети)

1. Кулініч О. О. Право на освіту в системі конституційних прав людини і громадянина та його гарантії. *Часопис Київського університету права*. 2007. № 4. С. 88–92.

2. Коломоєць Т., Колпаков В. Сучасна парадигма адміністративного права: генеза і поняття. *Право України*. 2017. № 5. С. 71–79.

3. Коваль Л. Плюси і мінуси дистанційної роботи. *Урядовий кур'єр*. 2017. 1 листоп. (№ 205). С. 5.

4. Біленчук П., Обіход Т. Небезпеки ядерної злочинності: аналіз вітчизняного і міжнародного законодавства. *Юридичний вісник України*. 2017. 20-26 жовт. (№ 42). С. 14–15.

5. Bletskan D. I., Glukhov K. E., Frolova V. V. Electronic structure of 2H-SnSe₂: ab initio modeling and comparison with experiment. *Semiconductor Physics Quantum Electronics & Optoelectronics*. 2016. Vol. 19, No 1. P. 98–108.

Електронні ресурси

1. Влада очима історії : фотовиставка. URL: <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/photogallery/gallery?galleryId=15725757&> (дата звернення: 15.11.2017).

2. Шарая А. А. Принципи державної служби за законодавством України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 5. С. 115–118. URL: http://lsei.org.ua/5_2017/32.pdf.

3. Ганзенко О. О. Основні напрями подолання правового нігілізму в Україні. *Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки*. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 20–27. URL: <http://ebooks.znu.edu.ua/files/Fakhovivydannya/vznu/juridichni/VestUr2015v3/5.pdf>. (дата звернення: 15.11.2017).

4. Яцків Я. С., Маліцький Б. А., Бублик С. Г. Трансформація наукової системи України протягом 90-х років ХХ століття: період переходу до ринку. *Наука та інновації*. 2016. Т. 12, № 6. С. 6–14. DOI: <https://doi.org/10.15407/scin12.06.006>.

5. ПІДГОТОВКА ДО ЗАХИСТУ ТА ЗАХИСТ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Оформлена відповідно до вимог кваліфікаційна робота подається на попередній захист відповідно до графіку, запропонованого випусковою кафедрою, на якій виконувалась робота.

На попередній захист, який проводиться не менше ніж за місяць до терміну проведення захисту випускних кваліфікаційних робіт перед ЕК, робота подається не зброшурованою, без рецензії. Цей захист передбачає пошук недоліків, які були допущені здобувачем вищої освіти у ході виконання кваліфікаційної роботи та надання рекомендацій щодо їх усунення, а також складання висновку викладачів випускової кафедри під час попереднього захисту щодо можливості допуску даної роботи до захисту перед ЕК.

Попередній захист проводиться за участю викладачів кафедри, на якій виконувалася робота. У ході захисту оцінюється готовність роботи в цілому, відповідність змісту роботи її тематиці, ступінь та глибина розробки теми. Здобувачу вищої освіти ставляться запитання відповідно до змісту роботи, які виникають під час попереднього захисту, або запитання, які можуть виникнути під час захисту. Заслуховується висновок наукового керівника про якість та стан готовності роботи до захисту.

За результатами попереднього захисту випускна кваліфікаційна робота може бути:

1. Рекомендована до захисту у тому вигляді, в якому вона подана.
2. Рекомендована до захисту з умовою усунення недоліків, на які вказали викладачі кафедри. Остаточна рекомендація роботи до захисту в цьому випадку надається науковим керівником.

3. Не допущена до захисту за недотримання основних вимог до змісту та оформлення роботи. У разі цього науковим керівником складається стислий звіт по пунктах, в яких пояснюється, чому випускна кваліфікаційна робота не відповідає рівню роботи фахівця за спеціальністю. Рішення про недопуск до захисту приймається на засіданні кафедри і оформлюється протоколом, витяг з якого подається до ЕК.

Керівник роботи готує письмовий висновок, у якому дає короткий опис роботи, зазначає її актуальність, оригінальність результатів, характеризує фаховість та самостійність здобувача вищої освіти, його самостійність і наполегливість. Керівник пропонує свою оцінку роботи за національною шкалою та шкалою ECTS.

Перед захистом випускні кваліфікаційні роботи проходять обов'язкову перевірку на наявність академічного плагіату. Роботи, виконані не самостійно, а також ті, що не пройшли перевірку або мають понад 25 % неоригінального тексту, до захисту не допускають.

На підставі попереднього захисту ВКР, її перевірки на наявність академічного плагіату та висновку керівника, робота передається здобувачем вищої освіти на рецензування.

Рецензування випускної кваліфікаційної роботи доручають висококваліфікованим фахівцям (викладачам і науковцям) Університету, провідним спеціалістам виробничих, наукових і проектних організацій. Склад рецензентів затверджується на засіданні випускової (фахової) кафедри. Рецензент знайомиться з роботою і дає на неї письмову рецензію. Обсяг рецензії складає 1-2 сторінки друкованого тексту.

Рецензія повинна містити рекомендацію про оцінку за національною шкалою.

До захисту випускної кваліфікаційної роботи допускають здобувача вищої освіти, який виконав всі вимоги навчального плану.

До випускної кваліфікаційної роботи обов'язково додають супровідні документи: заяву (Додаток В), завдання (Додаток Г), подання голові ЕК (Додаток Д), рецензію, довідку про наявність плагіату.

Здобувачі вищої освіти, які є переможцями Всеукраїнських конкурсів наукових робіт (дипломи I – III ступенів), Всеукраїнських студентських олімпіад (I – III місця) звільняються від публічного захисту роботи на відкритому засіданні ЕК.

Захист випускної кваліфікаційної роботи проводиться на відкритому засіданні ЕК, склад якої затверджений наказом ректора Університету у встановленому порядку або на виїзному засіданні у колективах замовників з обов'язковою присутністю наукового керівника.

Екзаменаційній комісії разом з випускною кваліфікаційною роботою подаються такі документи:

- а) документи, передбачені п. 5.7. розділу цього Положення;
- б) ілюстративні матеріали (плакати, макети, таблиці), якщо такі наявні;
- в) наказ ректора про допуск здобувача вищої освіти до захисту ВКР;
- г) зведена відомість про виконання здобувачем вищої освіти навчального плану і отримані ним оцінки з теоретичних дисциплін, курсових робіт, практик.

Порядок захисту випускної кваліфікаційної роботи передбачає:

- а) представлення здобувача вищої освіти та огляд поданих до захисту документів головою ЕК;
- б) виголошення здобувачем вищої освіти основних положень роботи;
- в) відповіді здобувача вищої освіти на запитання голови та членів ЕК та осіб присутніх на захисті;
- г) виступ наукового керівника (за відсутності керівника зачитується його письмовий висновок на роботу);
- е) заключне слово здобувача вищої освіти;

є) рішення Екзаменаційної комісії.

Для доповіді за результатами кваліфікаційної роботи здобувачеві вищої освіти надається до 10 хвилин. Загальна тривалість захисту не повинна перевищувати 30-ти хвилин. У доповіді необхідно відзначити актуальність теми та науковий апарат, результати дослідження, їх практичну цінність. Дозволено використовувати додаткові ілюстративні матеріали на плакатах, слайдах та інших електронних носіях.

Результати захисту випускної кваліфікаційної роботи оцінюються відповідно до критеріїв (Додаток 3) за 100-бальною та переводиться у національну шкалу та шкалу ECTS. Рішення Екзаменаційної комісії про оцінку рівня підготовки здобувача вищої освіти, а також про присвоєння йому кваліфікації та видачу диплома (звичайного зразка або з відзнакою) приймається на закритому засіданні комісії відкритим голосуванням звичайною більшістю голосів членів комісії, які брали участь у її засіданні. При однаковій кількості голосів голос голови комісії є вирішальним. Результат оголошується після затвердження протоколу головою ЕК.

Здобувач вищої освіти, який за результатами захисту ВКР отримав незадовільну оцінку, відраховується з Університету і йому видається академічна довідка встановленого зразка.

Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на засідання ЕК для захисту випускної кваліфікаційної роботи, то в протоколі комісії робиться відмітка, що він «не з'явився» на засідання ЕК.

Здобувачі вищої освіти, які неатестовані у затверджений для них термін і не захистили випускну кваліфікаційну роботу, мають право на повторний захист роботи в наступний термін роботи ЕК упродовж трьох років.

Здобувачу вищої освіти, який з поважних причин, що підтверджено документально, не з'явився на засідання ЕК, ректор Університету може продовжити термін для захисту до наступного періоду роботи ЕК, але не більше, ніж на рік.

Після захисту випускні кваліфікаційні роботи реєструються і передаються актом (Додаток К) лаборантом кафедри, на якій вони виконувалися, для

зберігання у бібліотеку Університету на період п'яти років, після чого списуються в установленому порядку.

6. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Кваліфікаційна робота оцінюється диференційовано за чотирибальною системою (“відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно”), стобальною системою та міжнародною системою ECTS з урахуванням якості виступу і відповідей на питання, відгуку наукового керівника та зовнішньої рецензії. Слід пам'ятати, що висока якість виконаної магістерської роботи не є гарантією її високої оцінки. Висока оцінка керівника та рецензента може бути знижена через некваліфікований захист магістерської роботи.

У процесі визначення оцінки враховується низка важливих показників якості кваліфікаційної роботи:

Змістовні аспекти роботи:

- актуальність обраної теми дослідження;
- спрямованість роботи на розробку реальних практичних рекомендацій;
- відповідність логічної побудови роботи поставленим цілям і завданням;
- наявність альтернативних підходів до вирішення визначених проблем;
- рівень обґрунтування запропонованих рішень;
- ступінь самостійності проведення дослідження;
- розвиненість мови викладення роботи та її загальнооформлення.

Якість захисту роботи:

- уміння стисло, послідовно й чітко викласти сутність і результати дослідження;
- здатність аргументовано захищати свої пропозиції, думки, погляди;
- загальний рівень підготовки студента;
- володіння культурою презентації.

відповідей на питання, відгуку наукового керівника та зовнішньої рецензії. Слід пам'ятати, що висока якість виконаної магістерської роботи не є гарантією її високої оцінки. Висока оцінка керівника та рецензента може бути знижена через некваліфікований захист магістерської роботи.

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

АБЗАЦ - одиниця смислового членування тексту, яка складається з одного чи кількох речень, пов'язаних змістом і виділяється відступом початкового рядка. Під абзацом розуміють також відступ управо на початку першого рядка для відокремлення однієї частини тексту від іншої.

АБСТРАГУВАННЯ - логічний прийом, за допомогою якого уявно виділяються основні властивості об'єкта досліджень та його найбільш суттєві зв'язки з факторами життя і відділяються від менш істотних. Такий прийом дослідник використовує в пошукових дослідженнях, щоб серед великої кількості варіантів виділити для подальшого вивчення кращі за основними показниками, а селекціонер таким прийомом користується для виділення серед різних сортів варіанта з найкращими біологічними та господарськими ознаками.

АВТОР - той, хто написав будь-яку працю або розробив якийсь план, проект, програму тощо.

АДАПТАЦІЯ - пристосованість організму до змінених (незвичних для нього) умов існування або процес пристосування до зміничих умов.

АДЕКВАТНІСТЬ - відповідність змін процесу або явища тим змінам, які відбуваються у навколишньому середовищі.

АДСОРБЕНТ - тіло, яке своєю поверхнею поглинає з оточуючого середовища окремі складові газу чи рідини.

АЕРОМЕТОД - метод дослідження і картування географічної оболонки Землі за допомогою літальних апаратів.

АЕРОМЕТР - прилад для вимірювання маси і густини повітря чи окремих газів.

АКСІОМА - незаперечна істина, яка не потребує доказів.

АЛЕЛОПАТІЯ - взаємовплив рослин через виділення ними фізіологічно активних речовин у змішаних посівах чи у природному фітоценозі або вплив попередньо вирощуваної на полі культури на наступну в результаті тих же виділень, які називаються колінами.

АЛКАЛІМЕТРІЯ -метод визначення кількості лугу в розчинах.

АЛКАЛОЇД - органічна речовина, яка містить органічний Нітроген, має властивості лугу й характеризується сильною фізіологічною дією.

АНАБІОЗ - це такий стан організму (внаслідок пересихання чи охолодження), коли зберігається вся організація живих клітин та їх життєздатність, але повністю припиняється обмін речовин між організмом і оточуючим середовищем. Зумовлюється пересиханням чи охолодженням організму.

АНАЛІЗ - метод дослідження, за допомогою якого досліджуваний об'єкт уявно чи фізично розчленовується на окремі частини для детального вивчення. Наприклад, щоб визначити хімічний склад рослини кукурудзи її спочатку розчленовують на окремі органи (коріння, листя, стебла, початки), розраховують їх частку в загальній масі рослини, а вже потім визначають вміст у них хімічних елементів. У наукових дослідженнях застосовують кілька видів аналізу. Окремими з них може бути класифікація будь-яких об'єктів досліджень. Відомі також хімічні математичні, формально-логічні та ін.

АНАЛІЗ ДИСПЕРСІЙНИЙ - метод статистичного опрацювання результатів досліджень у досліді з випадковим розміщенням варіантів. Хід цього аналізу полягає у визначенні: відхилення кожної дати по варіантах і повтореннях від середнього арифметичного чи довільного початку; квадратів цих відхилень; варіювання загального, повторень, варіантів і залишкового; дисперсій варіантів і залишкової; критерія Фішера фактичного і табличного; похибки середньої арифметичної; відносної похибки середньої арифметичної; помилки різниці і найменшої: істотної різниці. Дисперсійний аналіз має перевагу перед недисперсійними методами обрахунків даних. Вона полягає у можливості встановлення частки впливу варіантів, повторень і випадкових факторів (похибок) у формуванні загальної дисперсії та визначенні достовірності досліду. Крім статистичних обрахунків даних, дисперсійний аналіз широко використовується при плануванні складних багатофакторних дослідів.

АНАЛІЗ КІЛЬКІСНИЙ - аналіз, в результаті якого встановлюється кількість, маса, розмір чи об'єм досліджуваної об'єкту.

АНАЛІЗ КОВАРІАЦІЙНИЙ - комплекс дисперсійного, кореляційного та регресійного аналізів з метою зведення фактичних середніх ряду залежних змінних Y до повної вирівняності умов досліджу за рядом незалежних змінних X . Використовується цей аналіз для зменшення помилки досліджу, яка не піддається безпосередньому контролю. За його допомогою можна встановити співвідношення між варіюванням залежної змінної Y (наприклад, врожайності) і варіюванням, супутнім незалежній змінній X , яке викликане різним вихідним станом багаторічних дерев, густотою рослин, вмістом поживних речовин у ґрунті тощо. У математичній статистиці коваріація (COV) - це середній добуток відхилень двох змінних (X і Y) від їх середніх (x і y) згідно формули:

$$COV = \frac{\sum(X-x)(Y-y)}{n-1}$$

АНАЛІЗ КОРЕЛЯЦІЙНИЙ - метод статистичного аналізу прямолінійної залежності функції від аргументу. Базується він на даних робочої таблиці, до якої в окремі колонки в зростаючому порядку записують величини X і відповідні їм величини Y , розраховують середні значення цих величин (x і y), відхилення кожного значення X і Y від їх середніх арифметичних, добуток і квадрати цих відхилень, які беруть участь у визначенні коефіцієнта кореляції (r). Останній бере участь у визначенні похибки і критерія достовірності коефіцієнта кореляції. В кінці аналізу роблять висновок про силу кореляційного зв'язку (при $r=1$; $r=0,66 - 0,99$; $r=0,33 - 0,66$ і $r<0,33$ зв'язок відповідно повний, сильний, середній і слабкий), напрям зв'язку (при плюсовому значенні r зв'язок прямий, а при мінусовому - зворотний) і достовірність зв'язку (коли t_r більше теоретичного значення t , то зв'язок достовірний і навпаки).

АНАЛІЗ РЕГРЕСІЙНИЙ - статистичний (розрахунковий) метод визначення залежної чи результативної ознаки (функції, Y) за заданими величинами незалежної чи факторіальної ознаки (аргумента, X). Включає цей

аналіз розрахунок коефіцієнта регресії і вже на його основі - виведення рівняння регресії, а до аналізу приступають після того, як визначили, що зв'язок між функцією і аргументом незалежно від форми і на пряму сильний і достовірний. Регресійний аналіз у першу чергу використовується для визначення тих показників, які не розрахунковим способом визначити або дуже важко, або взагалі неможливо. Це, наприклад, стосується динаміки наростання маси листя (У) на фіксованій рослині без його обривання.

АНАЛІЗ СТАТИСТИЧНИЙ - вивчення статистичних даних про явища чи процеси з метою визначення закономірності їх змін і взаємозв'язку. Використовується для розробки питань економічної теорії, для планування господарської діяльності тощо.

АНАЛІЗ ЯКІСНИЙ - аналіз, в результаті якого визначаються якісні характеристики об'єкту досліджень (зимо- і морозостійкість, цукристість тощо).

АНАЛОГІЯ - метод дослідження, за допомогою якого знання про відомі об'єкти досліджень переносяться на невідомі об'єкти, які з відомими мають багато спільних ознак. Так, якщо селекціонер шляхом відбору із стійкого до осипання сорту гороху вивів новий сорт, то можна передбачити, що і виведеному сорту буде притаманна висока стійкість до розтріскування бобів і осипання зерна. Або ж якщо базовий сорт був скоростиглим, то і виведений на його основі новий сорт також буде характеризуватись скоростиглістю рослин. Метод аналогій, який ґрунтується на подібності важливих ознак об'єктів досліджень, є основою моделювання.

АНАТОМІЯ - наука про будову, функцію та розвиток живого організму, в т.ч. і рослинного.

АПРОБАЦІЯ - дослідження, проведене у формі оцінки сортових якостей посівів чи насаджень сільськогосподарських культур для визначення їх придатності для використання врожаю з них на насінніві чи садивні цілі. Під час апробації посівів також визначають їх засміченість культурними рослинами і бур'янами, насіння яких важко відокремити від насіння

апробованої культури та які є карантинними й отруйними, встановлюють ступінь ураження посівів хворобами і шкідниками, перевіряють дотримання господарством обов'язкових правил з насінництва, які забезпечують вирощування високоякісного насіння (організація і якість робіт, рівень агротехніки, видове і сортове прополювання посівів тощо). Апробації підлягають всі сортові посіви в дослідних господарствах науково-дослідних установ, навчально-дослідних господарств сільськогосподарських вузів та інших господарств, врожай яких використовують на насінневі цілі, всі посіви сортів і гібридів, внесених до реєстрів сортів рослин України, а також тих, що проходять виробниче випробування. До апробації допускаються агрономи після закінчення курсів апробації (посвідчення апробатора дійсне протягом двох-трьох років). Результати апробації посівів оформляються актом апробації встановленої для певної групи культур форми. Якщо в результаті апробації посіви визнані непридатними на насінневі цілі, то акт апробації замінюється актом вибракування.

АРЕОМЕТР - прилад для визначення густини або питомої маси рідини.

АРГУМЕНТ - судження, істинність якого раніше доведена і яке використовується для обґрунтування логічності іншого судження. За аргумент в математичній статистиці береться незалежна змінна, величина якої показується графічно на осі ординат (Y).

АРЕАЛ - область географічного поширення окремих видів або інших систематичних груп рослин і тварин. Чим вищою є систематична група, тим більший ареал її поширення. Закономірності географічного поширення рослин вивчає біогеографія.

АРКУШ - шматок паперу певної форми і розміру; одиниця вимірювання обсягу друкованої праці (друкований аркуш містить біля 40 тисяч знаків).

АРХІВ - сукупність документів, що утворюються в результаті діяльності чиновницького апарату країни, установ, організацій чи окремих осіб. Архіви бувають державні, відомчі та особисті.

АТЕСТАЦІЯ - характеристика фахових знань і ділових якостей працівника, в т.ч. й науковця; відзив чи висновок про кого - чи що - небудь.

АТЛАС -укладене за певною системою видання у формі збірника географічних чи інших карт, таблиць, малюнків, креслень тощо.

БАГАТОВАРІАНТНІСТЬ ДОСЛІДУ - наявність у досліді багатьох варіантів.

БАГАТОКРАТНІСТЬ ДОСЛІДУ - повторення досліду багато років (разів).

БАГАТОФАКТОРНІСТЬ ДОСЛІДУ – наявність у досліді трьох і більше факторів.

БАГАТОЯРУСНІСТЬ - наявність кількох ярусів; у дослідницькій справі - це закладання досліду (розміщення повторень) у кілька ярусів.

БАЗА ДАНИХ - іменована сукупність даних, що відображає стан об'єктів та їх відношень у певній області знань.

БАЗИС - основа.

БАКАЛАВР- освітньо-кваліфікаційний рівень у вищій школі; випускник вузу за освітньо-кваліфікаційним рівнем „Бакалавр”.

БАЛАНС - співвідношення між взаємопов'язаними частинами чого-небудь, між тим, що надходить (актив) і тим що витрачається (пасив). В ґрунтовому середовищі в першу чергу враховується баланс вологи, гумусу, окремих елементів живлення, тепла тощо.

БАЛАНС ВОДНИЙ - підсумок надходження і витрати води. В умовах відкритого ґрунту на рівнинних землях прибутковою статтею балансу є надходження води з опадами і при зрошенні, а витратними - споживання води рослинами, фізичне випаровування з поверхні ґрунту, стікання в понижені місця і просочування за межі кореневмісного шару.

БАНК ДАНИХ - сукупність баз даних, а також програмні засоби,призначені для централізованого нагромадження даних і їх використання за допомогою ЕВМ.

БЕЗПЕРЕРВНІСТЬ - відсутність переривності, суцільність.

БЕЗПЕРЕЧНІСТЬ - відсутність заперечень, безсумнівний, безспірний.

БЕЗСИСТЕМНІСТЬ - відсутність певної системи (наприклад, при плануванні досліджень).

ВИБІРКА - частина великої групи об'єктів, яка попала на перевірку (дослідження) і на основі якої оцінюється весь об'єкт. Наприклад, щоб визначити середню висоту рослин озимої пшениці на ділянці площею 100 м² шляхом вимірювання кожної рослини потрібно досліднику затратити багато часу. Прискорити цей процес можна за рахунок 100-рослинної вибірки - вимірюванням висоти 100 рослин, вибірково (через певний інтервал) взятих по діагоналі дослідної ділянки. Вибірка за об'ємом об'єктів може бути мала і велика.

ВИБІРКА ВЕЛИКА - вибірка, число об'єктів в якій більше 30. Використовується при великому об'ємі генеральної сукупності та при сильному варіюванні досліджуваної ознаки.

ВИБІРКА МАЛА - вибірка, число об'єктів у якій рідко коли перевищує 10. Прикладом малих вибірок може бути кількість повторностей у досліді, яка найчастіше буває 3-6.

ВИЗНАЧНИК - те, що обумовлює чи визначає що-небудь; книга, за якою визначають окремі рослини чи тварини.

ВИКЛАД - письмова чи усна розповідь, опис, передача певних фактів чи матеріалів.

ВИКОНАВЕЦЬ - той, хто виконує певне завдання, в т.ч. дослідницьку роботу.

ВИСНОВОК - остаточна думка або логічний підсумок, зроблений на основі спостережень і обліків при розгляді певних фактів. Наприклад, якщо при вирощуванні на одному й тому ж фоні удобрення спостерігається вилягання рослин озимої пшениці лише одного сорту, то дослідник робить висновок про схильність цього сорту до вилягання. Висновок - складова частина будь-якого звіту про наукову роботу, яка може включати, залежно від розміру наведеного в результативній частині матеріалу, різну кількість невеликих за об'ємом, але конкретних і чітких за редакцією пунктів.

ВИСТУП - публічне виголошення промови, заяви, інформації тощо.

ВИТЯГ - уривок чи цитата з тексту.

ВИТЯЖКА -речовина або препарат, одержаний в результаті обробки ґрунтового чи рослинного зразка певними рідинами (водою, спиртом, ефірами, кислотами тощо); екстракт; пристрій для вентилявання закритого приміщення.

ВІДГУК - критична стаття про книгу, публічний виступ тощо; відлуння.

ВІДБІР -дія за значенням відбирати. В агрономічній дослідницькій роботі - це відбір ґрунтових чи рослинних зразків для наступних аналізів.

ВІДЗИВ - характеристика і різнобічна оцінка наукової роботи чи друкованої праці (статті, дисертації, монографії, підручника чи навчального посібника, художнього твору тощо) з визначенням її актуальності, теоретичної та практичної значимості, придатності для певного використання і відповідності установленим вимогам.

ВІДЗНАКА - ознака або прикмета, що відрізняє даний об'єкт (предмет) від інших об'єктів (предметів).

ВІДПОВІДНІСТЬ - повна схожість, подібність; узгодженість між чим-небудь.

ВІДПОВІДЬ - усне чи письмове пояснення з приводу, чийогось запитання чи звернення; результат розв'язання математичної задачі.

ВІДРІЗОК - обмежена з обох боків частина чого-небудь (часу, простору тощо).

ВІДСОТОК - сота частина певного числа, позначена знаком %; рідше - частина чого-небудь.

ВІДТВОРЕННЯ - створення того самого, що вже було; відновлення попередньо створених умов; закладання досліду кілька років підряд за єдиною схемою.

ГІПОТЕЗА – форма наукового припущення, істинність якого не доведена і потребує експериментальної перевірки. У психології на основі Г. роблять висновок про причинний зв'язок явищ, предметів, подій.

ГУРТОК - об'єднання осіб для спільної діяльності, занять тощо.

ДЕДУКЦІЯ - метод досліджень, який дає змогу за допомогою знання загальних положень і фактів розпізнати щось окреме (часткове).

ДЕКАДА - проміжок часу в десять діб як складова календарного місяця. Перша декада, наприклад, щомісячно починається першим і закінчується десятим днем.

ДЕМОНСТРАЦІЯ - публічний показ будь-чого, в тому числі і досліду.

ДИЛЕМА - логічне судження з двома виставленими протилежними положеннями, які суперечать одне одному і виключають можливість третього.

ДИНАМІКА - стан руху, хід розвитку чи зміни чого-небудь, що єоб'єктом досліджень.

ДИСПУТ - публічна полеміка на наукову чи іншу тему.

ДИСТАНЦІЯ - відстань або проміжок між чим-небудь у просторі чи

ДІАЛЕКТИКА - теорія і метод пізнання; вчення про рух і розвиток.

ДОДАТОК - те, що додається до основного і слугує йому доповненням.

ДОКАЗ – незаперечний факт, який підтверджує істинність чогось спірного.

ДОКЛАДНО – повно, ґрунтовно, детально.

ДОКУМЕНТ – діловий папір, що засвідчує певний юридичний факт, підтверджує право на що-небудь, служить доказом чого-небудь. Ним, наприклад, може бути письмове свідоцтво, акт, протокол. У науковій роботі важливим документом є звіт за проведені дослідження.

ДОКУМЕНТАЦІЯ – супровід отриманих у досліді даних (результатів) відповідними документами, серед яких розрізняють головні (їх називають ще первинними) і додаткові. До головних належить щоденник науковця, лабораторний журнал, головна книга досліду і звіт за проведені дослідження, а до додаткових – робочий зошит з перерахунками результатів первинних масових спостережень, обліків і аналізів, форми допоміжних таблиць, стрічки приладів- самописців тощо. Документація повинна бути повною за змістом, об'єктивною, лаконічною і однотипною.

ДОСВІД - сукупність знань чи умінь, які набуваються з часом (на практиці, впродовж життя).

ДОСЛІД - умови, штучно створені дослідником за допомогою використання різних варіацій того фактора, який є об'єктом досліджень.

ДОСЛІДЖЕННЯ - процес вивчення досліджуваного об'єкту чи умов, які створюються для нього під впливом дії того чи іншого фактору. Незалежно від тематики чи напряму дослідної роботи дослідження є основні допоміжні.

ДОСЛІДЖЕННЯ ДОПОМІЖНІ - дослідження, результати яких допомагають розкрити причинність наслідків основних досліджень.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕМПІРИЧНЕ - такий рівень досліджень, за якого впродовж ведення дослідів накопичуються факти, проводиться їх аналіз і робляться практичні висновки.

ДОСЛІДЖЕННЯ НАУКОВЕ - це вивчення конкретного об'єкта (явища або предмета) з метою розкриття закономірностей його виникнення і розвитку, що є основою формування нових наукових знань. Базуються наукові дослідження на об'єктивності, можливості відтворення результатів, доказовості та точності, а ведуться вони за етапами в такій послідовності: 1) аналіз існуючої інформації з досліджуваного питання; 2) формулювання робочої гіпотези; 3) планування дослідів та його проведення; 4) аналіз отриманих результатів і висновки; 5) перевірка правильності висунутих гіпотез та формулювання нових закономірностей і законів; 6) розробка рекомендацій для виробництва та їх впровадження (для прикладних досліджень).

ДОСЛІДНИК - людина, яка проводить дослідів, займаючись науковими дослідженнями. В науковій установі його може представляти кожен - від лаборанта до керівника окремої лабораторії чи відділу, а в навчальному закладі - від студента і асистента до професора.

ДОЦІЛЬНІСТЬ - науково обґрунтована відповідність поставленій меті; одна із основних вимог, які ставляться до дослідів.

ЗАСОБИ НАВЧАННЯ – джерела або спеціальні пристосування, які допомагають вчителю (викладачу) здійснювати навчальний процес, а учням (студентам) – вчитися. До засобів належать: слово вчителя (викладача), підручники, роздаткові дидактичні матеріали, навчальне обладнання, технічні засоби навчання тощо.

ІНДИВІД – біологічний організм, носій загальних спадкових якостей біологічного виду людина; представник людського роду – homo sapiens.

ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ – неповторне співвідношення особистих рис та особливостей людини (характер, темперамент, здібності, особливості протікання психічних процесів, сукупність почуттів тощо), що утворюють її своєрідність, відмінність від інших людей. І. – особлива і не схожа на інших людина в повноті її фізичних та духовних якостей.

ІНДУКЦІЯ – умовивід, в результаті якого на підставі знань про окремі об'єкти певного класу дістають загальний висновок, який стосується об'єктів цього класу.

МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ – це шлях досліджень, спосіб пізнання, прийоми і засоби, за допомогою яких здобуваються факти, використовувані для доведення положень, з яких, у свою чергу, складається наукова теорія. Основними методами у психології та педагогіці є спостереження, опитування, тестування, експеримент.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ – способи досягнення навчальної мети, які забезпечують оволодіння знаннями, уміннями та навичками, формування світогляду, розвиток здібностей людини. Існують різні класифікації М. н.: 1) методи навчання за джерелом передачі і сприймання інформації (словесні, наочні, практичні); 2) за характером пізнавальної самостійності (догматичний, пояснювально-ілюстративний, проблемний).

ОБ'ЄКТ - явище, предмет, особа, на які спрямована певна діяльність чи увага.

ОБ'ЄКТ ДОСЛІДЖЕННЯ - предмет чи явище, на які націлена увага дослідника.

ПРЕДМЕТ - те, на що спрямована діяльність людини; коли знань, що становить окрему дисципліну викладання.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ - публічне представлення чогось нового що недавно з'явилося, було створене.

СТАТИСТИКА - наука, яка вивчає кількісні зміни у розвитку суспільства та економіки і займається обробкою результатів цього вивчення з науковою і практичною метою.

СТАТТЯ - науковий твір невеликого розміру в журналі чи збірнику.

СУБ'ЄКТ – суспільний організм, чия практична і пізнавальна активність спрямована на об'єкт. У психології С. є індивід або соціальна група, що цілеспрямовано діє з метою задоволення своїх практичних чи соціальних потреб.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Загальне землеробство [Текст] : Термінологічний словник: Навч. посібник / За ред. В. О. Єщенко. Умань : УВПП, 2002. 176 с.
2. Кондрашова, Л. В. Педагогіка в запитаннях і відповідях : Навчальний посібник. К. : Знання, 2006. – 252 с.
3. Методичні рекомендації до виконання магістерських робіт для студентів спеціальності 8.04010401 «ГЕОГРАФІЯ» . Уклад. О. В. Браславська. Умань : ВПЦ «Візаві», 2014. – 49 с.
4. Основи наукових досліджень в біології : навчально-методичний посібник для студ. природ.-географ. ф-тів пед. закл. вищої освіти. Уклад.: Красноштан І. В., Поліщук Т. В., Берчак В. С. Умань: Візаві, 2019. 174 с.
5. Галузяк В. М., Сметанський М. І., Шахов В. І. Педагогіка: навчальний посібник. Вінниця : РВВ ВАТ “Віноблдрукарня”, 2001. 200 с.
6. Педагогічний словник / За ред. М. Д. Ярмаченка. К. : Педагогічна думка, 2001. 516 с.
7. Семенова А. В., Гурін Р. С. Осипова Т. Ю. Основи психології і педагогіки: Навчальний посібник. К. : Знання, 2006. 319 с.
8. Степанов О. М., Фіцула М. М. Основи психології і педагогіки: Навчальний посібник. К. : Академвидав, 2005. 520 с.

<http://aphd.ua/pryklady-oformlennia-bibliohrafichnoho-opysu-vidpovidno-dostu-83022015/> <https://udpu.edu.ua/pro-universytet/dokumenty>

Зразок оформлення титульного аркуша випускної кваліфікаційної роботи

**Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини**

(повне найменування факультету/інституту)

(повна назва кафедри)

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

освітній ступінь (молодший бакалавр, бакалавр, магістр)

(вибрати необхідне)

на тему:

Виконав: студент __ курсу, групи __
спеціальності

(шифр і назва спеціальності)

Освітня програма

(назва освітньої програми)

(прізвище та ініціали студента)

Керівник:

(науковий ступінь та/або вчене звання, прізвище та ініціали)

Рецензент:

(науковий ступінь та/або вчене звання, прізвище та ініціали)

Умань – 202__

Зразок оформлення змісту

ЗМІСТ

ВСТУП
РОЗДІЛ 1.
 1.1.
 1.2.
РОЗДІЛ 2.
 2.1.
 2.2.
ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
ДОДАТКИ

Додаток В

Декану факультету / Директору інституту

_____ (назва факультету / інституту)

Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини

_____ (науковий ступінь та/або вчене звання, прізвище та ініціали)

Студента __ курсу ____ групи
денної / заочної форми навчання

_____ (прізвище, ім'я по батькові)

Заява

Прошу затвердити на вченій раді факультету/ інституту тему випускної кваліфікаційної роботи у такій редакції: « _____ ».

_____ (тема роботи)

Керівником прошу призначити _____
(вчене звання, посада, прізвище, ім'я, по батькові)

Дата

Підпис студента

Керівник

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Завідувач кафедри

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Гарант освітньої програми

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Декан факультету/
Директор інституту

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Факультет/інститут _____

Кафедра _____

Освітній ступінь _____

Спеціальність _____

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____

« ____ » _____ 20__ р.

ЗАВДАННЯ

на випускню кваліфікаційну роботу студента

_____ (прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи _____

керівник роботи _____,

(прізвище, ім'я, по батькові)

затвердені _____

« ____ » _____ 20__ р. _____ протокол № _____

2. Строк подачі студентом роботи _____

3. Вихідні дані по роботі _____

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань для розробки) _____

5. Перелік графічного матеріалу _____

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

**ПОДАННЯ
ГОЛОВІ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ
ЩОДО ЗАХИСТУ ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ**

Направляється студент(-ка) _____ до захисту роботи
(прізвище, ім'я, по батькові)

за спеціальністю _____
(шифр і назва спеціальності)

Освітня програма _____
(назва освітньої програми)

на тему: _____

Випускна кваліфікаційна робота і рецензія додаються.

Декан факультету / директор інституту

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Довідка про успішність

Студент _____ за період навчання на факультеті /в інституті
(прізвище та ініціали студента)

з _____.20__ р. до _____.20__ р. повністю виконав навчальний план
освітньої програми _____ з таким

розподілом оцінок за:

національною шкалою: відмінно _____%; добре _____%; задовільно _____%;

шкалою ECTS: A _____%; B _____%; C _____%; D _____%; E _____%.

Диспетчер/Методист заочної форми навчання факультету/інституту _____

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Додаток Ж

**УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧІНИ**
(повне найменування закладу вищої освіти)

ПРОТОКОЛ № _____ від „____” _____ 20____ року
засідання екзаменаційної комісії № _____

З розгляду випускної кваліфікаційної роботи студента (ки) _____

(прізвище, ім'я та по батькові)

На тему: _____

ПРИСУТНІ :

Голова _____

(посада, науковий ступінь, вчене звання, посада, прізвище, ім'я, по батькові)

Члени ЕК _____

ВИПУСКНУ КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ВИКОНАНО:

Під керівництвом _____

(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

З консультацією _____

(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

ДО ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ПОДАНО ТАКІ МАТЕРІАЛИ :

1. Подання голові ЕК щодо захисту випускної кваліфікаційної роботи, у якому містяться довідка про успішність, висновок керівника, висновок кафедри _____

2. Пояснювальна записка до випускної кваліфікаційної роботи на _____ сторінках

3. Креслення, презентації на _____ аркушах

4. Рецензія _____

(науковий ступінь, вчене звання, посада, прізвище, ім'я, по батькові)

5. Навчальна карта студента

6. Резюме до роботи _____ **МОВОЮ**

(вказати мову)

Після повідомлення (протягом ___ хв.) про виконану роботу студенту (ці) задані такі запитання:

1. _____
(прізвище й ініціал особи, що поставила запитання, згодом запитання)
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

УХВАЛИЛИ:

1. Визнати, що студент (ка) _____
(прізвище та ініціал)

виконав (ла) і захистив (ла) випускню кваліфікаційну роботу з оцінкою за шкалами:
національною _____ ECTS _____

2. Присвоїти _____
(прізвище ім'я, по батькові)
кваліфікацію _____
за спеціальністю _____
(шифр назви)

3. Видати диплом _____
(значить чи призначити відзнаку)

4. Відзначити, що _____

Голова ЕК: _____
(підпис) (прізвище та ініціал)

Члени ЕК: _____

(прізвище та ініціал й посада особи, що склала протокол підпис)

КРИТЕРІЇ
оцінювання випускної кваліфікаційної роботи

№	Назва частини роботи	Критерії оцінювання роботи	Максимальна кількість балів
1	Вступ	Рівень актуальності проблеми	5
		Наявність, повнота і відповідність вимогам до науково-дослідного апарату	5
			10
2	Теоретичний розділ	Теоретична обґрунтованість проблеми та шляхів її розв'язання, наявність аналізу ключових понять	15
		Критичність аналізу, наявність власної позиції	5
			20
3	Практичний розділ	Відповідність емпіричних матеріалів теоретичним дослідженням. Повнота емпіричного дослідження	20
		Обґрунтованість висновків, що випливають з результатів емпіричних досліджень	10
		Наявність наочного представлення емпіричних матеріалів (графіки, діаграми, таблиці)	5
			35
4	Висновки	Повнота висновків та їх відповідність завданням	10
5	Список використаних джерел	Правильність оформлення літературних джерел	1
		Відповідність використаних літературних джерел темі дослідження	1
		Наявність сучасних видань (за останні 5 років)	1
		Логічний зв'язок з посиланнями в тексті	1
		Достатність кількості джерел (не менше 40)	1
			5
6	Захист роботи	Відповідність доповіді змісту випускної кваліфікаційної роботи	5
		Повнота відповідей на запитання	5
		Якість вербального висвітлення доповіді	5
			15
7	Апробація дослідження у фахових виданнях, у виступах на конференціях		5
8	Наявність додатків		5
9	Наявність у роботі граматичних, орфографічних, технічних помилок		-5
РАЗОМ			100

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор бібліотеки Уманського
державного педагогічного
університету імені Павла Тичини

АКТ № _____

Комісія у складі завідувача відділом обслуговування читачів бібліотеки
_____, працівника читального залу №____
_____ та лаборанта кафедри

склали цей акт про передачу випускних кваліфікаційних робіт бібліотеці УДПУ
імені Павла Тичин у кількості _____ шт. за 20__ / 20__ н.р. (перелік
додається).

Дата _____

Завідувач відділу обслуговування читачів _____

Бібліотекар читального залу № _____

Лаборант кафедри _____
